

[Kønning Jensen.]

af manglende bevillinger. Det er derfor mit håb, at amtskommunerne vil være bedre i stand til at løse de mange presserende opgaver, der er i forbindelse med psykisk behandling. Behovet er jo ikke mindsket de senere år, og intet tyder på, at det vil ske. Derfor er der et meget, meget stærkt behov for en udbygning.

Der er naturligvis penge i dette forslag, endda mange penge. Så vidt jeg kan se i forslaget bemærkninger, skulle der være en rimelig og acceptabel ordning af de økonomiske problemer i forbindelse med overgangen til amtskommunerne, i hvert fald helhedsbetragtet.

Jeg vil gerne hilse med tilfredshed, at staten fortsat ifølge forslaget skal betale for den grundvidenskabelige forskning, som fortrinsvis foregår på statshospitalet i Risskov og på Sankt Hans. Endvidere vil der blive fundet en rimelig ordning med hensyn til undervisningen i forbindelse med statshospitalsvirksomheden.

Overførelsen foreslås gennemført vederlagsfrit for amtskommunerne. Det foreslås endvidere, at statens besparelser, i alt ca. 1 mia kr. i overensstemmelse med totalbalanceprincippet fordeles mellem amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner. Det er så tanken, at kompensationsen på længere sigt skal fordeles efter objektive udgiftskriterier. Denne tanke er bestemt ikke mit parti fjern, men jeg kan ikke lade være med at pege på, at staten langsomt, men sikkert, kan slække på bloktilskudsordningen, så det ad åre ender med at blive en totalt amtskommunal udgift. Så galt går det vel næppe, men jeg skal ikke undlade, som jeg også gjorde ved sygehuslovsforslagsbehandlingen, at pege på betænkelighederne ved at overføre udgiftsposter fra den progressive beskatning til den proportionale beskatning.

Med hensyn til de mange enkeltheder i lovforslaget, herunder bloktilskuddets størrelse til de enkelte amter og Københavns og Frederiksberg kommuner, kan vi drøfte det i udvalget. Det er også væsentligt, at personale spørgsmålet kan løses på en tilfredsstillende og forsvarlig måde.

Vi kan som sagt give positiv tilslutning til lovforslaget og ser gerne på enkelthederne i udvalgsarbejdet i kommunaludvalget.

Jacob Sørensen (V):

Jeg kan begynde med at udtrykke min tilfredshed med, at dette forslag, som har været på tale og været undervejs i meget lang tid, i indtil flere år, nu ligger på folketingets bord til forhåbentlig hurtig gennemførelse. Det er helt nødvendigt, at vi for at klare dette spørgsmål får taget stilling til det så hurtigt som muligt, fordi det jo over en betydelig indflydelse på, hvordan amterne skal tilrettelægge deres sygehusplanlægning i det hele taget. Hvis man skal have statshospitalsvæsenet integreret i det amtslige sygehusvæsen, så må der tages hensyn til det også i forbindelse med planlægningen, og dér er man jo langt fremme i amterne, så det er i virkeligheden i sidste øjeblik, at man får taget stilling til spørgsmålet.

Integreringen af statshospitalsområdet eller de psykiatriske hospitaler med det øvrige sygehusvæsen er efter min opfattelse et særdeles hensigtsmæssigt foretagende. Ikke alene vil det betyde en lettelse i arbejdsgangen de to områder imellem, at det er den samme instans og myndighed, der står for det, men også rent patientmæssigt og behandlingsmæssigt mener jeg det er en fordel, at vi får udslettet skellene mellem det, der tidligere hed sindssygehuset, og så det almindelige sygehusvæsen. Selv om det nu har været sådan i nogle år, at en del amtskommuner har haft egne psykiatriske afdelinger, så er det alligevel således, at statshospitalerne har en helt anden arbejdsform, løser et helt andet behov end for en del år siden, idet de nu i stedet for at varetage en forvaringsopgave i høj grad løser en behandlingsopgave, som tangerer det øvrige sygehusvæsen. Den omstændighed, at det bliver integreret og man ikke har det skarpe skel mellem almindelige sygdomme og psykiske sygdomme, vil formentlig have en gunstig indflydelse på patienterne og på det resultat, man kan få ud af behandlingerne. Patienterne er fri for at få det stempel på sig, at de har været på et sindssygehospital. Når vi kan få det integreret, så har vi psykiatriske afdelinger på de almindelige hospitaler. Det vil ske på lang sigt, selvfølgelig, men det vil give en helt anden mulighed for at tilrettelægge det på den også for patienten mest hensigtsmæssige måde.

Den måde, overdragelsen finder sted på, kan jeg også tiltræde, nemlig at amterne ve-